

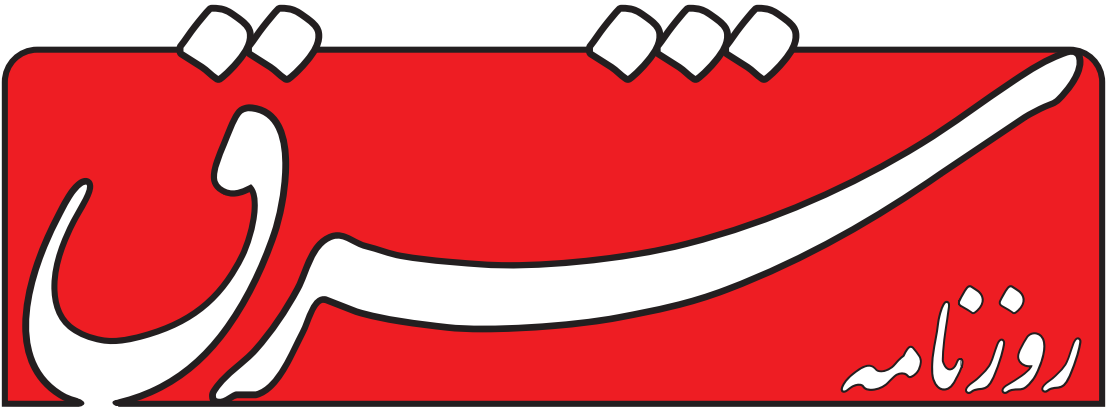

از سوی مقام معظم رهبری صورت گرفت
**ابلاغ سیاست های کلی
برنامه ششم توسعه**

پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری: حضرت آیت الله خامنه‌ای در نامه‌ای به رئیس جمهور، سیاست‌های کلی برنامه ششم توسعه را ابلاغ کردند. این سیاست‌های کلی بر پایه محورهای سه‌گانه «اقتصاد مقاومتی»، «پشتتاری در عرصه...

صفحه ۲

چهارشنبه ۱۰ تیر ۱۳۹۴ ۱۴ رمضان ۱۴۳۶ ۱۰ جولای ۲۰۱۵

آیت الله یزدی خبر داد:

**نامه روحانی به مقام معظم رهبری
در مورد قانون امر به معروف**

گروه سیاست: چالش دولت و حامیان قانون امر به معروف و نهی از منکر سرانجام به مرحله آخر رسید و حالا همه منتظر حکمی هستند که به امضای آیت الله هاشمی شاهرودی به عنوان رئیس هیات حل اختلاف قوا خواهد رسید؛ حکمی که در...

صفحه ۲

سال دوازدهم • شماره ۲۳۳۸ • ۲۰ صفحه • ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

عادت خبری در فساد یقه سفیدها

کامبیز نوروزی

فراوانی و بزرگی اخبار مربوط به عدم سلامت پاره‌ای از رفتارهای اقتصادی در دولت‌های نهم و دهم، شاید موجب بروز پدیده‌ای شده است که می‌توان آن را به «عادت خبری» تعبیر کرد. وقتی مجموعه‌ای از اخبار که از نظر موضوع و ابعاد و عناصر اصلی خبر در یک دسته جا می‌گیرند، زیاد و مکرر می‌شوند، چند اثر مختلف بر رسانه، مخاطبان رسانه و حتی مدیران و مسئولان می‌گذارد. نخست اینکه این دست اخبار به تدریج اهمیت خود را از دست می‌دهند. اهل رسانه می‌دانند که از جمله معیارهای اهمیت خبر، یکی هم کمیابی خبر است. به همین دلیل است که مثلا خبر سقوط یک هواپیمای، مهم‌تر از خبر تصادف دو خودرو است. روزانه صدها و شاید هزاران خودرو سواری در دنیا تصادف می‌کنند، ولی در سال شاید یک هواپیمای بزرگ هم سقوط نکند. آن تصادف‌ها حداکثر در سطح رسانه‌های محلی می‌ماند، ولی این سقوط به تیر یک همه رسانه‌های دنیا بدل می‌شود. تکرار اخبار مربوط به آنچه که فساد در دولت پیشین خوانده می‌شود، این اخبار را، فارغ از میزان صحت و سقم آنها، در چشم و ذهن مخاطب به تدریج کم‌اهمیت می‌کند و این دست اخبار را در سطح اخباری که به‌طور عادی هر روز منتشر می‌شود، پایین می‌آورد. معمولا وقتی خبر یک رفتار بی‌اهمیت می‌شود، خود آن رفتار هم همیشه را از دست داده و عادی می‌شود. وقتی صفت دزد برای کسی عادی است، عمل دزدی هم برای او عادی است. دوم اینکه منابع خبری این قبیل اخبار حتی به‌طور ناخودآگاه ممکن است برای مهم‌نشان دادن اطلاعات خود آنها را به‌صورت‌های مختلف با اغراق همراه کنند. این اغراق‌ها ممکن است به شکل بزرگ‌کردن اعداد یا جابه‌جاکردن مسائل حسابداری با مسائل اقتصادی رخ دهد. در چنین وضعیتی گویی مسابقه‌ای درمی‌گیرد و در این مسابقه، هر کس راوی اعداد بزرگ‌تر در موضوعات عجیب‌تر باشد، لایذ دانتر، دل‌سوزتر، هوشیارتر و مردم‌تری است. سوم اینکه در چنین عادت مکرر خبری‌ای، که در جریان یک مسابقه قرار می‌گیرد، هم دقت در تولید خبر و هم دقت در مصرف خبر کاهش پیدا می‌کند. سازوکار چنین پدیده‌ای خیلی ساده است: «وقتی چنان مبلغ درشتی اختلاس شده است، لایذ این مبلغ درشت‌تر هم اختلاس شده است» یا «وقتی آن معاملات فاسد انجام شده است، لایذ این معاملات بزرگ‌تر فاسدتر هم اتفاق افتاده است». درواقع در این وضعیت تولیدکننده خبر، درستی اخبار قبلی یا تصور درستی اخبار قبلی را حتی به‌طور ناخودآگاه معیار تشخیص درستی خبرهای جدیدتر قرار می‌دهد. مصرف‌کننده این خبرها هم با همین معیار می‌خیرای جدیدتر برخورد می‌کند و در نتیجه حتی در میان حرفه‌ای‌ها هم ممکن است از شیوه‌های بررسی صحت خبر، غفلت شود. چهارم اینکه در چنین عرصه‌ای، انبوه اخبار شگفت‌آور، افکار عمومی را از خود انباشته می‌کند. به راحتی می‌توان حدس زد که افکار عمومی به این پرسش و این داوری می‌رسد که فساد همه‌گیر و بدون جزا توسعه یافته و چرا بی‌پاسخ مانده است. چنین سؤالی به خودی‌خود بی‌اشکال است، اما مسئله مهم‌تر این است که هنوز نمی‌دانیم این اخبار تا چه اندازه دقیق و درست هستند. این در حالی است که هیچ‌یک از منابع اصلی خبری، که جزئیات خبر را قاعدتا می‌دانند، چیزی به جامعه منتقل نمی‌کنند. استفاده از وصف هولناک برای این وضعیت چندان اغراق‌آمیز نیست، زیرا جامعه درحالی‌که شگفت‌انگیزترین اعداد و ارقام و وقایع را می‌شنود و می‌خواند ...

ادامه در صفحه ۴

نامه سرگشاده علی مطهری به آیت الله آملی لاریجانی:

افتخار حل معضل ۸۸ را به نام خود ثبت کنید

صفحه ۳

عکس: حمیدرضا میردامادی

تمدید چانه‌زنی

تعليق تحریم‌ها یک هفته دیگر ادامه دارد

صفحه ۱۹

اعتراض راه آهنی‌ها به رأی صادر شده ادامه دارد

تیم «بابک زنجانی» در سرانگیزی سقوط

صفحه ۱۸

سخنگوی دولت در جلسه هفتگی با خبرنگاران:

جرم سیاسی از جرم امنیتی تفکیک شود

صفحه ۲

یادداشت

کشورهای ۵+۱ در کفه ترازو

عمل کند؛ زیرا اروپا در شرایطی قرار ندارد که مقابل آمریکا بایستد. بر این اساس تیم مذاکره‌کننده ناگزیر بود از ابتدای دور جدید مذاکرات با ۵+۱ به وزن‌کشی دوباره‌ای از آمریکا و متحدان اروپایی‌اش دست بزند. این موضوع آنجا پیچیده‌تر می‌شود که خود اتحادیه اروپا نیز یک‌دست نبوده و در مقابل پدیده‌های خارج از این قاره و مخصوصا موضع پیچیده‌ای به نام ایران، اهداف و مقاصد متفاوتی دارد. البته اروپایی‌ها در دو موضوع در قبال ایران موضع مشترک دارند: ۱- نرنجاندن آمریکا از خود در موضوع ایران ۲- کسب امتیاز حداکثری از ایران. با توجه به این دو بعد، عنصر تعیین‌کننده در آینده اقتصاد ایران امریکاست و شرکت‌های اروپایی بدون لغو رژیم تحریم‌ها امکان حضور در اقتصاد ایران را نداشته و نمی‌توان روی این شرکت‌ها حساب کرد و با لغو تحریم‌ها نیز شرکت‌های آمریکایی حاضر به صرف‌نظرکردن از بازار ایران نیستند و با توجه به توانمندی مالی و فناوریشان، هم‌تایان اروپایی خود را پشت‌سر خواهند گذاشت. مجموعه این تجزیه و تحلیل نشان می‌دهد عنصر اصلی در مذاکرات جاری، آمریکا بوده، ولی این کشور هم مشکلات بسیاری زیادی در صحنه سیاست خارجی خود دارد، بنابراین نیازمند کمک ایران است.

از سوی دیگر آمریکا تا برطرف‌نشدن نیازهای خود، صرفا درصدد رفع تحریم‌ها و حل مشکلات ایران نیست. از این جهت، پیشنهاد می‌شود وزارت امور خارجه نه فقط به وزن‌کشی اهداف و اغراض همه طرف‌های مذاکره بپردازد، بلکه با توجه به اهمیت این تحولات برای سیاست خارجی ایران، درباره گستره و دایره شمول اختلافات دو طرف در صحنه سیاست خارجی بازنگری کند.

نه با هدف اختلاف‌اندازی و بهره‌برداری از آن. هدف ایران باید جداسازی منافع برای تنظیم ترازنامه سود و زیان جداگانه با هر کشور باشد. اساسا اتحادیه اروپا، یعنی کشورهای اروپایی به‌طور عام و انگلیس به‌طور خاص، در زمینه توانمندی هسته‌ای بومی ایران، نه فقط سیاستی متفاوت‌تر از آمریکا دنبال نمی‌کنند، بلکه در بعضی مواقع علاوه بر پیروی از آمریکا، تندتر و سخت‌گیرتر از این کشور نیز بوده‌اند و مواردی مانند مواضع فرانسه به رسانه‌ها نیز کشیده شد، بنابراین این‌گونه صحنه‌ها دیگر محلی برای بازی نبوده و اینکه در این مذاکرات مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، مسئول هدایت مذاکره تعیین شد، نشان از صحت ادعای فوق دارد. یکی از ابعاد دیگری که در معادلات جدید بین‌المللی باید وزن دقیق و مناسبی به آن داده شود میزان، شدت و جهت تنش‌های جهانی بین قدرت‌های منطقه و فرامنطقه‌ای است؛ برای مثال بزرگ‌کردن تنش‌های روسیه و غرب در زمینه کریمه و اوکراین و میزان و نحوه بهره‌برداری ایران در تعامل با غرب از این موضوع، ظرافت خاص خود را می‌طلبد و خوشبینی زیاد از حد به گمراهی و نتیجه‌نگرفتن از مذاکرات کنونی، منجر می‌شود.

در دور کنونی مذاکرات هسته‌ای ایران و غرب، به‌دلیل آمادگی و حضور آمریکا در صحنه برای مدیریت تحولات و بهره‌برداری اقتصادی از منافع آن، اروپا تأثیر گذشته را بر روند تحولات ندارد. از سوی دیگر اقتصاد اروپا ضربه‌پذیر، ضعیف و متأثر از اقتصاد آمریکا بوده و آماده رودررویی با آمریکا نیست. این دو مقوله باعث می‌شود ایران برای تأکید بر نقش اتحادیه اروپا در این دور از مذاکرات، با احتیاط بیشتری

را دنبال کند که دغدغه واقعی یا اصلی غرب نیست. شفاف‌نبودن اهداف و اغراض غرب در کنار تحولاتی که در صحنه قدرت جهانی به وقوع پیوسته، شرایطی به وجود آورده که در صورت تداوم روند کنونی، مواضع سیاست خارجی ایران در شرایط نامساعدی از نظر از دست‌دادن کارت‌های بازی خود و سوزاندن فرصت‌ها قرار خواهد گرفت.

در گذشته برای دوری از گزند غرب و روان‌شدن بدون تئالز یک یا دو طرف از مواضع اختلاف‌برانگیز، احتمالا توافق به خطر خواهد افتاد. صرف‌نظر از این مسئله، یک سؤال همچنان نیاز به پاسخ دارد: آیا رویکرد ایران در این دور از مذاکرات که وزن اصلی را به آمریکا داده، درست بوده است یا یک برآورد اضافی از وزن این کشور در تحولات بین‌المللی به شمار می‌رود؟ قبل از ورود به بحث اصلی اجازه می‌خواهم خاطرنشان کنم در شرایطی که دست آمریکا برای ایجاد هرگونه تضییقات و بحران سرزمینی، ژئوپلیتیکی، سیاسی و اقتصادی برای ایران بسته نیست و بسنن منقذهای سیاست خارجی ایران و دمیدن در پروژه ایران و اسلام‌هراسی، درپیش‌گرفتن راهبرد سرزمین سوخته در سوریه و بازگذاشتن دست داعش در تحركاتش در این کشور و عراق، همه در همین راستا تفسیر می‌شوند، صرفا واردشدن در مذاکره هسته‌ای و امیدواربودن به حل کلیه مشکلات دیپلماسی، غیرعملی به نظر می‌رسد.

به عبارت دیگر، دلایلی وجود ندارد از آمریکا انتظار داشته باشیم در تفاهمی بین ایران و غرب، مشکلات ایران و مخصوصا تحریم‌ها مرتفع شود، ولی آمریکا در مشکلات خود در منطقه یا جهان دست‌وپا بزند؛ یعنی رویکردی که بدون توجه به بستر و تحولات روابط بین‌المللی، مذاکره حول موضوعی

**نصرت الله تاجیک
دیپلمات پیشین در بریتانیا**

در هفته آخر مهلت خودخوانده مذاکرات ایران و ۵+۱، همچنان اختلافاتی بین دو طرف وجود دارد و بدون تئالز یک یا دو طرف از مواضع اختلاف‌برانگیز، احتمالا توافق به خطر خواهد افتاد. صرف‌نظر از این مسئله، یک سؤال همچنان نیاز به پاسخ دارد: آیا رویکرد ایران در این دور از مذاکرات که وزن اصلی را به آمریکا داده، درست بوده است یا یک برآورد اضافی از وزن این کشور در تحولات بین‌المللی به شمار می‌رود؟ قبل از ورود به بحث اصلی اجازه می‌خواهم خاطرنشان کنم در شرایطی که دست آمریکا برای ایجاد هرگونه تضییقات و بحران سرزمینی، ژئوپلیتیکی، سیاسی و اقتصادی برای ایران بسته نیست و بسنن منقذهای سیاست خارجی ایران و دمیدن در پروژه ایران و اسلام‌هراسی، درپیش‌گرفتن راهبرد سرزمین سوخته در سوریه و بازگذاشتن دست داعش در تحركاتش در این کشور و عراق، همه در همین راستا تفسیر می‌شوند، صرفا واردشدن در مذاکره هسته‌ای و امیدواربودن به حل کلیه مشکلات دیپلماسی، غیرعملی به نظر می‌رسد.

به عبارت دیگر، دلایلی وجود ندارد از آمریکا انتظار داشته باشیم در تفاهمی بین ایران و غرب، مشکلات ایران و مخصوصا تحریم‌ها مرتفع شود، ولی آمریکا در مشکلات خود در منطقه یا جهان دست‌وپا بزند؛ یعنی رویکردی که بدون توجه به بستر و تحولات روابط بین‌المللی، مذاکره حول موضوعی

حرف اول . اقتصاد

ترانزیت؛ محور رونق اقتصادی

**عبدالرسول خلیلی
استاد دانشگاه و کارشناس مناطق آزاد**

ازجمله تصویب‌نامه‌های مغفول‌مانده از دولت اصلاحات، باید به مصوبه هیات وزیران به تاریخ ۱۰ مرداد ۱۳۸۴ با موضوع اهداف، راهبردها و اقدام‌های لازم برای فعال‌سازی و توسعه محور ترانزیت و حمل‌ونقل شرق اشاره کرد. عملیاتی‌کردن این تصویب‌نامه که بنابه پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور در تاریخ دهم آبان‌ماه ۸۳ و به‌استناد اصل ۱۳۸ قانون اساسی ارائه شده بود، می‌توانست به‌واقع حرکتی اساسی را در فعال‌سازی و توسعه محور ترانزیت و حمل‌ونقل شرق کشور به‌وجود آورد که متأسفانه تاکنون فقط ابزاری برای شعار شده است. در این مصوبه، محور ترانزیت و حمل‌ونقل شرق کشور، مجموعه بندری چابهار و شبکه راه زمینی تعیین شده است که از بندر چابهار در استان سیستان و بلوچستان آغاز می‌شود و بعد از عبور از شهرهای نیک‌شهر، ایرانشهر، خاش، زاهدان، نهبندان، سربیشه، بیرجند، قائن، گناباد، تربت‌حیدریه و مشهد از یک طرف و از طرف دیگر، به نقاط مرزی لطف‌آباد، باجگیران و پرسه‌سو در استان‌های خراسان‌رضوی و شمالی منتهی می‌شود. خروجی‌های این محور به نقاط مرزی میلک، دوغانرون، میل ۲۳ و یزدان نیز جزئی از این محور به‌شمار می‌رود. اصلی‌ترین اهدافی که برای توسعه این محور ترانزیت و حمل‌ونقل کشور مورد نظر بود به قرار زیر مشخص شدند:

ادامه در صفحه ۴

برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۳۹۷۹-۸۸۱۹۲۸۷۷

sharghdaily.ir

تحويل روزنامه درب منزل یا محل کار شما بدون هزینه ارسال

روزنامه شرق

۸۸۲۰۹۵۱۳
۸۸۱۹۸۹۶۶

هاکموبیان

کلکسیون دامادی و مجلسی با استایل و پارچه‌های ایتالیایی در فروشگاه‌های سراسر کشور

۰۲۱-۸۸۸۲۳۴۱۲
HACOUPIAN.NET